

Bruxelles, den 26.9.2013
COM(2013) 682 final

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET
BESKYTTELSE AF DEN EUROPÆISKE UNIONS BUDGET INDTIL UD GANGEN
AF 2012

{SWD(2013) 404 final}

Indholdsfortegnelse

1.	FORMÅL, ANVENDELSESOMRÅDE OG KONKLUSION	3
2.	LOVGIVNING OM BESKYTTELSE AF EU-BUDGETTET	5
3.	METODER TIL GENNEMFØRELSE AF OG KONTROL MED EU-BUDGETTET	8
3.1.	Delt forvaltning	8
3.2.	Andre metoder til gennemførelse af budgettet	10
4.	FINANSIELLE KORREKTIONER OG INDDRIVELSER GENNEMFØRT I 2012.....	12
5.	KUMULATIVE FINANSIELLE KORREKTIONER OG INDDRIVELSER INDTIL UD GANGEN AF 2012	13
6.	VIRKNINGEN AF FINANSIELLE KORREKTIONER OG INDDRIVELSER FOR EU-BUDGETTET OG DE NATIONALE BUDGETTER	16
6.1.	Virkning for EU-budgettet	16
6.2.	Virkning for de nationale budgetter	17
6.3.	Yderligere følger af finansielle korrektioner	24
7.	DE FINANSIELLE KORREKTIONERS OG INDDRIVELSERS ROLLE I TILFÆLDE AF VEDVARENDE HØJE FEJLPROCENTER	27
8.	KORRIGERENDE FORANSTALTNINGER TRUFFET AF MEDLEMSSTATERNE PÅ EGET INITIATIV INDEN FOR RAMMERNE AF SAMHØRIGHEDSPOLITIKKEN	28
9.	ANDRE INDDRIVELSER	30
9.1.	Inddrivelse af forfinansieringsmidler	30
9.2.	Inddrivelse i forbindelse med egne indtægter	30

1. FORMÅL, ANVENDELSESOMRÅDE OG KONKLUSION

Europa-Parlamentet anmodede om denne meddelelse om beskyttelse af Den Europæiske Unions budget i forbindelse med 2011-dechargeproceduren¹, og den er derfor rettet til denne institution samt til Rådet og Revisionsretten. Den bør ses i sammenhæng med de tal, der er offentliggjort i bemærkning 6 i EU's årsregnskab for 2012.

Formålet med denne meddelelse er at give:

- 1) et overblik over de mekanismer, der er fastsat i lovgivningen, og som fastlægger processen med at afdække og håndtere administrative fejl, uregelmæssigheder og mistanke om svig², som er afsløret af EU-organer og medlemsstater, og
- 2) et kvalificeret skøn over de samlede relevante beløb³ for 2012 og kumulativt for realt at vise:
 - a. hvordan EU-budgettet er beskyttet mod udgifter, der er afholdt i strid med lovgivningen, og
 - b. hvordan dette involverer og påvirker medlemsstaterne.

Ud over ovenstående gives der også oplysninger om beløb, der er inddrevet i forbindelse med udbetalte forskud (forfinansiering), som ikke er blevet udnyttet af modtageren. Endvidere gives der oplysninger om de supplerende korrektioner, der ifølge indberetninger er foretaget af medlemsstaterne inden for rammerne af samhørighedspolitikken som følge af deres egne kontroller og revisioner for programmeringsperioden 2007-2013.

Mere detaljerede oplysninger om de forebyggende og korrigerende foranstaltningers forskellige stadier og former samt den finansielle virkning for EU-budgettet og/eller de nationale budgetter inden for de forskellige politikområder og gennemførelsesmetoder findes i det arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene ("SWD"), der ledsager denne meddelelse.

Betydningen af finansielle korrektioner og inddrivelse fremhæves navnlig i forbindelse med flerårige restfejlprocenter. Dette skyldes, at disse procenter tager hensyn til såvel afslørede fejlprocenter som finansielle korrektioner og inddrivelse i programmernes og projekternes samlede levetid. Derfor viser de den reelle virkning af uregelmæssige udgifter og udgør centrale indikatorer for vurderingen af, hvordan tilsyns- og kontrolsystemer styrer risiciene i forbindelse med lovligheden og den formelle rigtighed af transaktioner, der finansieres af EU-budgettet.

¹ Europa-Parlamentets afgørelse af 17. april 2013 med bemærkningerne, der er en integrerende del af afgørelserne om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2011, Sektion III – Kommissionen og forvaltningsorganerne (COM(2012)0436 – C7-0224/2012 – 2012/2167(DEC)) – Prioriteret foranstaltning 1.

² Se også 2012-årsrapporten om beskyttelse af Den Europæiske Unions finansielle interesser – Bekæmpelse af svig, der blev vedtaget den 24. juli 2013.

³ På grund af afrunding af tallene til mio. EUR, kan det forekomme, at tallene i nogle af tabellerne ikke stemmer.

De tal, der fremlægges i denne meddelelse, viser, at resultatet af de flerårige forebyggende og korrigerende aktiviteter, der udføres af Kommissionen, er, at EU-budgettet på fyldestgørende vis er beskyttet mod udgifter, som afholdes i strid med gældende lovgivning.

1. LOVGIVNING OM BESKYTTELSE AF EU-BUDGETTET

Såvel Kommissionens som medlemsstaternes forpligtelse til på passende vis at styre risiciene i forbindelse med lovligheden og den formelle rigtighed af transaktioner, der finansieres af EU-budgettet, er fastlagt i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF⁴⁵), hvori det hedder som følger:

Artikel 317:

Inden for rammerne af de givne bevillinger og i overensstemmelse med bestemmelserne i den i medfør af artikel 322 udstedte forordning gennemfører Kommissionen på eget ansvar budgettet i samarbejde med medlemsstaterne i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning. Medlemsstaterne samarbejder med Kommissionen med henblik på at sikre, at bevillingerne anvendes i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning.

Forordningen fastsætter medlemsstaternes kontrol- og revisionsforpligtelser i forbindelse med gennemførelsen af budgettet og det deraf følgende ansvar. Den fastsætter også det ansvar og de særlige bestemmelser, der gælder i forbindelse med den enkelte institutions medvirken ved afholdelsen af egne udgifter.

...

I henhold til finansforordningen⁶, dens gennemførelsesbestemmelser⁷ og de forskellige sektorspecifikke forordninger beskytter Kommissionen EU-budgettet, dvs. EU's udgifter, mod uretmæssige eller uregelmæssige udgifter navnlig ved hjælp af to metoder:

- 1) forebyggende foranstaltninger og
- 2) korrektionsmekanismer (primært finansielle korrektioner, der pålægges medlemsstaterne, og i mindre grad inddrivelse fra modtagere af EU-betalinger).

Det understreges, at det primære formål med de finansielle korrektioner er at sikre, at EU-midlerne anvendes korrekt og til det formål, som de var tiltænkt. Det er f.eks. grunden til, at afsløre uregelmæssige udgifter inden for rammerne af den gældende lovgivning om samhørighedspolitikken altid skal udelukkes, ofte ved at blive erstattet af retmæssige udgifter på medlemsstatsplan. Inddrivelse (og finansielle korrektioner i

⁴ Se EUT C 115 af 9. maj 2008.

⁵ Se også artikel 325 i TEUF, hvori det hedder som følger:

"1. Unionen og medlemsstaterne bekæmper svig og enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser, ved hjælp af foranstaltninger, der træffes i overensstemmelse med denne artikel, som virker afskrækkende og er af en sådan art, at de yder en **effektiv beskyttelse** i medlemsstaterne samt i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer.

2. Medlemsstaterne træffer de samme foranstaltninger til bekæmpelse af svig, der skader Unionens finansielle interesser, som til bekæmpelse af svig, der skader deres egne finansielle interesser.

...

5. Kommissionen aflægger i samarbejde med medlemsstaterne årligt rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om de foranstaltninger, der er truffet for at gennemføre denne artikel."

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 (EUT L 298 af 26.10.2012).

⁷ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 af 29. oktober 2012 (EUT L 362 af 31.12.2012).

forbindelse med den fælles landbrugspolitik) fører dog til, at tidligere udbetalte uretmæssige beløb føres tilbage til EU-budgettet.

I henhold til artikel 32 i finansforordningen vedrørende den interne kontrol med budgetgennemførelsen skal Kommissionen og medlemsstaterne under ordningen med delt forvaltning (se afsnit 3.1) overholde følgende principper:

Artikel 32 – Intern kontrol med budgetgennemførelsen

1. Budgettet gennemføres under overholdelse af en effektiv og produktiv intern kontrol, der er tilpasset den pågældende gennemførelsesmetode, og i overensstemmelse med de relevante sektorspecifikke regler.

2. Med henblik på gennemførelsen af budgettet defineres intern kontrol som en proces, der finder anvendelse på alle niveauer i forvaltningen og har til formål at give en rimelig sikkerhed for, at følgende målsætninger opfyldes:

a) effektivitet, produktivitet og sparsommelighed i transaktionerne

b) pålidelig rapportering

c) beskyttelse af aktiver og oplysninger

d) **forebyggelse, afsløring, korrektion af og opfølgning på svig og uregelmæssigheder**

e) tilfredsstillende styring af risiciene i forbindelse med de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed **under hensyntagen til programmernes flerårige karakter** samt de pågældende betalings art.

...

Det hedder endvidere som følger i samme forordnings artikel 80:

Artikel 80 – Reglerne vedrørende inddrivelse

...

3. **Medlemsstaterne er i første omgang ansvarlige for at gennemføre kontrol og revisioner og at inddrive uretmæssigt anvendte beløb** som fastsat i de sektorspecifikke regler. I det omfang medlemsstaterne opdager og korrigerer uregelmæssigheder for egen regning, fritages de for Kommissionens finansielle korrektioner af disse uregelmæssigheder.

4. **Kommissionen anvender finansielle korrektioner på medlemsstater for at udelukke udgifter, der er afholdt i strid med gældende lovgivning, fra EU-finansiering.** Kommissionen baserer sine finansielle korrektioner på identifikation af uretmæssigt anvendte beløb og finansielle konsekvenser for budgettet. Hvis disse beløb ikke kan identificeres præcist, kan Kommissionen anvende ekstrapolerede eller faste korrektioner i henhold til de sektorspecifikke regler.

Kommissionen tager, når den fastsætter beløbet for den finansielle korrektion, hensyn til arten og omfanget af overtrædelsen af den gældende lovgivning og de finansielle konsekvenser for budgettet, herunder mangler i forvaltnings- og kontrolsystemer.

Kriterierne for fastsættelse af finansielle korrektioner og den procedure, der skal anvendes, kan fastsætte i de sektorspecifikke regler.

5. Metoden for at anvende ekstrapolerede eller faste korrektioner fastsættes i overensstemmelse med de sektorspecifikke regler med henblik på at gøre det muligt for Kommissionen at beskytte Unionens finansielle interesser.

Det er også vigtigt at understrege, at de pågældende programmer for en betydelig del af EU's udgifter, f.eks. samhørigheds- og forskningspolitikken, er af flerårig karakter, og at der som fremhævet ovenfor i artikel 32, litra e), i finansforordningen skal tages hensyn til dette ved udformningen og gennemførelsen af forebyggende og korrigerende foranstaltninger samt ved vurderingen af resultaterne af disse foranstaltninger.

Et EU-finansieret projekts/programms livscyklus kan betragtes som følger:

Retlig forpligtelse (Legal commitment)

Forudgående kontrol (Ex-ante controls)

Betalinger (Payments)

Revision/kontrol under gennemførelsen (Audit/controls during implementation)

Endelig kontrol/revision (Final control/audit)

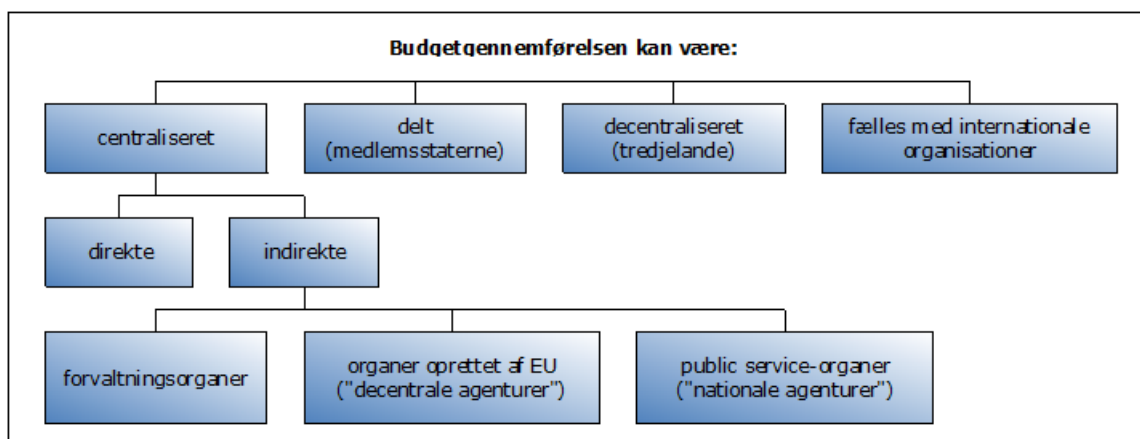
Endelig betaling/afslutning (Final payment/closure)

Finansielle korrektioner og inddrivelses kan foretages på et hvilket som helst tidspunkt, når der er blevet afholdt en udgift/eller foretaget en betaling. Ikke desto mindre er der en tendens til, at de fleste korrektioner opstår ved projektets/programmets afslutning, hvilket kan være flere år efter, at den første udgift blev afholdt, og/eller den første betaling blev foretaget.

2. METODER TIL GENNEMFØRELSE AF OG KONTROL MED EU-BUDGETTET

De forebyggende foranstaltninger og ansvaret herfor afhænger af, hvilken metode der anvendes til gennemførelse af EU-budgettet⁸. Dette har også betydning for, hvordan og hvornår de korrigerende foranstaltninger gennemføres. Ved indførelsen af sådanne procedurer og kontroller er Kommissionen endvidere bundet af artikel 32, stk. 4, litra g), i finansforordningen, hvorefter der skal tages hensyn til effektivitet og navnlig "forbedring af cost-benefit-forholdet for kontrol".

Kort sagt blev EU-budgettet for 2012 gennemført ved hjælp af følgende metoder⁹:

2.1. Delt forvaltning

Under ordningen med delt forvaltning (dvs. landbrugsudgifter og udgifter til samhørighedspolitikken), der omfatter ca. 80 % af det årlige EU-budget, overlader Kommissionen gennemførelsen af EU's programmer til medlemsstaterne, dvs. at EU-bidraget efter modtagelse af betalingsanmodninger udbetales til nationale attesterings- og forvaltningsmyndigheder eller betalingsorganer, der igen er ansvarlige for betalingerne til slutmodtagere. Som følge heraf er **medlemsstaterne primært ansvarlige for forebyggelse, afsløring og korrektion af fejl og uregelmæssigheder, der er begået af modtagerne, mens Europa-Kommissionen har en overordnet tilsynsrolle** (dvs. at den skal føre kontrol med, at medlemsstaternes forvaltnings- og kontrolsystemer fungerer effektivt, og om nødvendigt foretage finansielle korrektioner) – se artikel 59 i finansforordningen nedenfor¹⁰:

Artikel 59 – Delt forvaltning med medlemsstaterne

⁸ Det bemærkes, at Kommissionens strategi for bekæmpelse af svig, der blev vedtaget i 2011, med OLAF's engagement og støtte førte til betydelige fremskridt inden for forebyggelse og afsløring af svig.

⁹ Metoderne til gennemførelse af EU-budgettet er blevet tilpasset som følge af vedtagelsen af den nye finansforordning, og de nye metoder vil træde i kraft i 2014.

¹⁰ Det klare ansvar, som medlemsstaterne har for at udføre kontrol og inddrive midler fra modtagere, er også fastsat i den tidligere citerede artikel 80 i finansforordningen.

1. Når Kommissionen gennemfører budgettet ved delt forvaltning, overdrages der gennemførelsesopgaver til medlemsstaterne. Kommissionen og medlemsstaterne overholder principperne om forsvarlig økonomisk forvaltning, gennemsigtighed samt ikke-forskelsbehandling og sikrer Unionens synlighed, når de forvalter EU-midler. Kommissionen og medlemsstaterne opfylder med dette for øje deres respektive kontrol- og revisionsforpligtelser og påtager sig det deraf følgende ansvar i medfør af denne forordning. Yderligere forskrifter fastlægges i sektorspecifikke regler.

2. **Medlemsstaterne træffer** ved udførelsen af deres opgaver i tilknytning til gennemførelsen af budgettet **alle nødvendige foranstaltninger**, herunder lovgivningsmæssige og administrative foranstaltninger **for at beskytte Unionens finansielle interesser**, navnlig for at:

a) sikre, at foranstaltninger, der finansieres over budgettet, gennemføres korrekt og effektivt og i overensstemmelse med sektorspecifikke regler, og med henblik herpå i overensstemmelse med stk. 3 udpege og overvåge de organer, der skal være ansvarlige for forvaltningen af og kontrollen med EU-midler.

b) **forebygge, opdage og korrigere uregelmæssigheder og svig.**

For at beskytte Unionens finansielle interesser udfører medlemsstaterne under overholdelse af proportionalitetsprincippet og i overensstemmelse med denne artikel og de sektorspecifikke regler forudgående og efterfølgende kontrol, om nødvendigt på stedet af repræsentative og/eller risikobaserede stikprøver af transaktioner. **De inddriver også uretmæssigt udbetalte beløb og indleder retsforfølgning, hvis det i forbindelse hermed er nødvendigt.**

...

Under ordningen med delt forvaltning varierer de anvendte forebyggende foranstaltninger, sådan som det er præciseret i SWD. F.eks. er medlemsstaterne retligt forpligtet til at oprette forvaltnings- og kontrolsystemer. Et andet eksempel i forbindelse med udgifter til samhørighedspolitikken og fremover også til den fælles landbrugspolitik er, at Kommissionen kan afbryde eller suspendere betalinger, når alvorlige svagheder i forvaltnings- og kontrolsystemerne har ført eller kunne føre til individuelle eller systemiske uregelmæssigheder. Andre foranstaltninger omfatter vejledning og uddannelse til støtte for medlemsstaterne.

Med hensyn til korrigerende foranstaltninger tackler Kommissionen selv systemsvagheder, fejl, uregelmæssigheder og svig næsten udelukkende ved hjælp af det, der er kendt som en finansiell korrektionsprocedure, mens inddrivelse anvendes i begrænsede tilfælde. Resultaterne af disse korrigerende foranstaltninger, der foretages af Kommissionen, er sammenfattet nedenfor (se også afsnit **4, 5 og 6**), og mere detaljerede oplysninger findes i SWD.

Det skal understreges, at Kommissionens primære ansvar ved gennemførelsen af EU-budgettet er at beskytte Unionens finansielle interesser eller med andre ord at beskytte EU-budgettet mod uregelmæssige udgifter. I forbindelse med delt forvaltning har dette to vigtige konsekvenser:

- 1) Selv om Kommissionen anvender finansielle korrektioner (samt afbrydelser og suspensioner) i forbindelse med svagheder i en medlemsstats system, er det

fortsat medlemsstaternes ansvar at reagere på disse foranstaltninger og gennemføre forbedringer i deres systemer.

- 2) Beskyttelsen af de nationale budgetter, navnlig ved inddrivelse af beløb fra slutmodtagere, er fortsat medlemsstaternes ansvar. Det understreges dog, at de finansielle korrektioner ikke fritager medlemsstaterne fra forpligtelsen til at inddrive uretmæssige betalinger fra modtagerne, når det er praktisk muligt og omkostningseffektivt.

Selv om medlemsstaterne ikke inddriver uregelmæssige udgifter fra slutmodtagerne, sikrer enten medlemsstaternes eller Kommissionens faktiske fratrækning af de uregelmæssige udgifter, at EU-budgettet er beskyttet. Som følge heraf finansieres udgifter, der afholdes i strid med lovgivningen, ikke længere over EU-budgettet.

2.2. Andre metoder til gennemførelse af budgettet

Europa-Kommissionen gennemfører også politikker efter andre forvaltningsmetoder, sådan som det fremgår af ovenstående. På disse områder, der udgør ca. 20 % af det årlige EU-budget, omfatter de centrale forebyggende foranstaltninger, der skal fremhæves, Kommissionens interne kontrolsystem samt støtte og vejledning til modtagerne, uddannelse af personale og vurdering af støtteberettigelse. Der er redegjort i detaljer for processerne i SWD.

Korrigerende foranstaltninger gennemføres ved faktisk inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb ved hjælp af indtægtsordrer eller modregning med en efterfølgende udbetaling til modtageren – se artikel 78 og 80 i finansforordningen samt SWD.

Artikel 78 – Fastlæggelse af fordringer

1. Fastlæggelse af en fordring er den handling, hvorved den ansvarlige anvisningsberettigede:

- a) kontrollerer eksistensen af debtors gæld
- b) fastslår eller kontrollerer gældens tilstedeværelse og størrelse
- c) kontrollerer, at gælden er forfalden.

2. ...

3. Uretmæssigt udbetalte beløb inddrives.

...

Artikel 80 – Reglerne vedrørende inddrivelse

1. Regnskabsføreren tager sig af de indtægtsordrer, der er behørigt udstedt af den ansvarlige anvisningsberettigede med henblik på inddrivelse af fordringer. Regnskabsføreren skal sikre, at Unionen modtager sine indtægter, og sørge for, at Unionens krav bevares.

Regnskabsføreren inddriver Unionens fordringer ved modregning i alle tilfælde, hvor debitor selv har en fordring i forhold til Unionen. Sådanne fordringer skal være sikre, opgjorte og forfaldne til betaling.

...

3. FINANSIELLE KORREKTIONER OG INDDRIVELSER¹¹ GENNEMFØRT I 2012.

Finansielle korrektioner og inddrivelser er primært afhængige af omfanget af uregelmæssigheder i de foregående år, dvs. at hvis de konstaterede svagheder/mangler øges, er det Kommissionens pligt at sikre, at der foretages de relevante finansielle korrektioner og inddrivelser. På grund af kontrolrammens flerårige karakter og de komplicerede korrektionsmekanismer og -procedurer kan dette dog kun ske over tid. Afsnit 6.2.3 og 6.2.4 giver en idé om de korrigerende foranstaltningers virkning over en længere periode: på landbrugsområdet (EGFL) (1,5 % af alle betalinger for perioden 1999-2012, der omfattede alle regnskabsafslutningsafgørelser) og for EFRU og ESF (4 % af alle betalinger for programmeringsperioden 2000-2006, der befinder sig på afslutningsstadiet).

For at give en idé om omfanget af de finansielle korrektioner og inddrivelser, der blev gennemført i 2012, bemærkes det dog, at hvis man udelukkende betragter 2012, udgør beløbene, selv om de primært vedrører uregelmæssigheder i tidligere år, i finansiell henseende 3,2 % af alle betalinger over 2012-budgettet.

Tabel 4: Finansielle korrektioner og inddrivelser gennemført i 2012

(mio. EUR)

	Betalinger fra EU-budgettet for 2012	Finansielle korrektioner	Inddrivelse r	2012 I alt	I procent af betalinger fra EU-budgettet
Landbrug: EGFL ¹²	44 551	610	161	771	1,7 %
Udvikling af landdistrikter	13 123	59	166	225	1,7 %
Samhørighedspolitikken*:					
EFRU	27 457	2 416	Uoplyst	2 416	8,8 %
Samhørighedsfonden	9 626	207	Uoplyst	207	2,2 %
ESF	11 295	430	Uoplyst	430	3,8 %
FIUF/EFF**	481	1	Uoplyst	1	0,2 %
EUGFL, Udviklingssektionen**	138	17	3	20	14,5 %
Andet	<u>106</u>	<u>Uoplyst</u>	<u>11</u>	<u>11</u>	10,4 %
Subtotal	106 777	3 741	341	4 081	3,8 %
Interne politikområder	16 278	1	229	230	1,4 %
Eksterne politikområder	7 064	Uoplyst	99	99	1,4 %
Administration	8 564	Uoplyst	9	9	0,1 %

¹¹ Som der er redegjort nærmere for i SWD, er gennemførelsen det sidste trin i den finansielle korrektions- eller inddrivelsesproces. Gennemførelse betyder, at den konstaterede situation med uretmæssige udgifter korrigeres endeligt i relation til en finansiell korrektion eller inddrivelse, der tidligere er blevet afsløret, og som der derefter er truffet afgørelse om/opnået enighed om.

¹² EGFL-beløb, der er gennemført under ordningen med delt forvaltning, udgør i alt 44 495 mio. EUR.

I alt	138 683	3 742	678	4 419	3,2 %
-------	---------	-------	-----	-------	-------

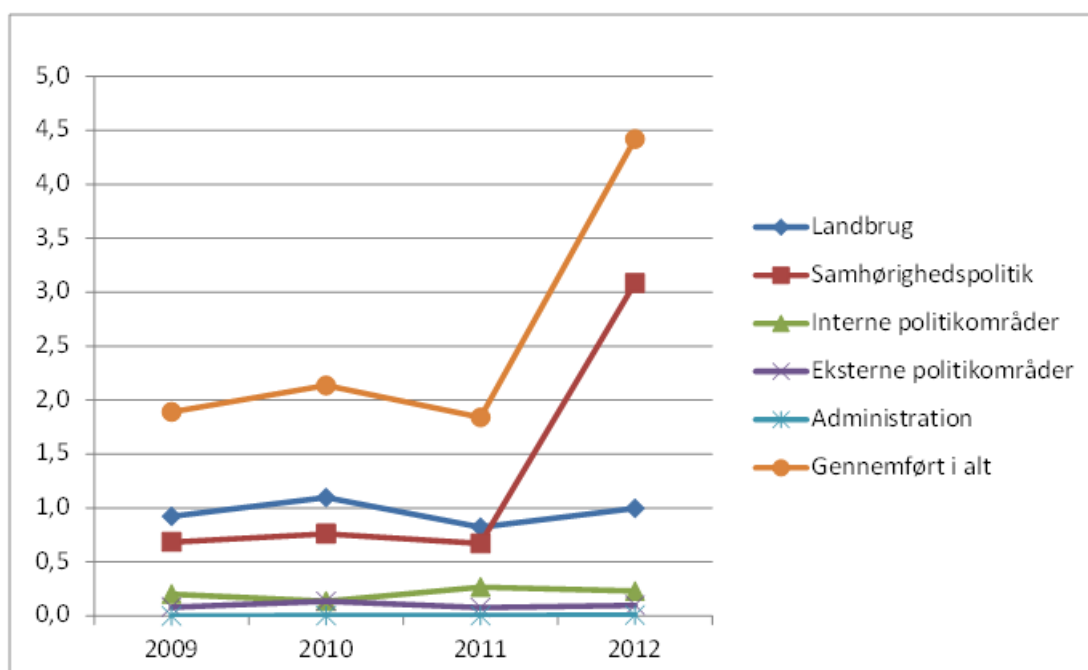
* Gennemførte finansielle korrektioner under samhørighedspolitikken omfatter også indtægtsordrer udstedt af Kommissionen.

** FIUF/EFF og EUGFL, Udviklingssektionen, henhører kun under samhørighedspolitikken for programmeringsperioden 2000-2006 og før.

4. KUMULATIVE FINANSIELLE KORREKTIONER OG INDDRIVELSER INDTIL UDGANGEN AF 2012

Kumulative tal giver oplysninger om betydningen og den reelle virkning af de korrektionsmekanismer, som Kommissionen har anvendt, under hensyntagen til programmernes og projekternes flerårige karakter. Nedenstående graf viser udviklingen i de finansielle korrektioner og inddrivelser, der er blevet gennemført i de sidste fire år:

Graf 5: Finansielle korrektioner og inddrivelser for 2009-2012

Gennemsnitsbeløbet for de finansielle korrektioner og inddrivelser, som Kommissionen har gennemført pr. år i perioden 2009-2012, var på **2,6 mia. EUR** eller 2 % af de samlede gennemsnitlige betalinger fra EU-budgettet på 127,2 mia. EUR (delt forvaltning: 2,3 mia. EUR eller 2,3 % af de samlede gennemsnitlige betalinger (97,2 mia. EUR)). 2012-beløbene var betydeligt højere på grund af korrektioner under samhørighedspolitikken i forbindelse med afslutningen af programmerne for 2000-2006 for én medlemsstat, nemlig Spanien, og en hurtigere gennemførelse af finansielle korrektioner for de nuværende programmer. Tabellen viser de kumulative finansielle korrektioner, der er gennemført indtil udgangen af 2012:

Tabel 5.1: Kumulative finansielle korrektioner gennemført indtil udgangen af 2012

(mio. EUR)

	Gennemført indtil udgangen af 2012					I alt besluttet ved udgangen af 2012	Gennemførelsesprocent
	Programmeringsperiode			Kumulerede årlige beløb	I alt		
	Perioden 1994-1999	Perioden 2000-2006	Perioden 2007-2013				
Landbrug:	-	93	81	7 728	7 902	8 525	92,7 %
EGFL	-	-	-	7 728	7 728	8 286	93,3 %
Udvikling af landdistrikter	-	93	81	-	174	239	72,8 %
Samhørigheds-	2 535	6 359	779	-	9 673	10 787	89,7 %
politikken:							
EFRU	1 764	4 626	154	-	6 544	7 305	89,6 %
Samhørighedsfonden	264	464	87	-	815	984	82,8 %
ESF	407	1 206	538	-	2 150	2 224	96,7 %
FIUF/EFF	100	5	0	-	105	201	52,2 %
EUGFL, Udviklingssektionen	0	58	-	-	58	72	80,6 %
Andet	-	-	-	2	2	2	100 %
I alt	2 535	6 452	861	7 730	17 577	19 313	91,0 %

De forskellige programmeringsperioder under samhørighedspolitikken viser klart den flerårige karakter af EU's budgetcyklus. Da perioden 2000-2006 nærmer sig sin afslutning, er størrelsen af de finansielle korrektioner betydeligt højere end for perioden 2007-2012. De finansielle korrektioner for denne periode vil naturligvis blive øget i de kommende år, da dens programmer begynder at blive afsluttet. Situationen med hensyn til kumulative finansielle korrektioner pr. medlemsstat på landbrugsområdet (EGFL) for alle afgørelser, der er truffet indtil 2012, og på det samhørighedspolitiske område for programmeringsperioden 2000-2006 fremgår af afsnit 6.2.

Nedenstående tabel viser fordelingen af inddrivelses pr. år for perioden 2009-2012:

Tabel 5.2: Inddrivelses gennemført i perioden 2009-2012

(mio. EUR)

Inddrivelser	År				I alt ved udgangen af 2012	Beløb, der mangler at blive inddrevet
	2009	2010	2011	2012		
Landbrug:						
EGFL	148	172	178	161	659	50
Udvikling af landdistrikter	25	114	161	166	466	0
Samhørighed	102	25	48	14	189	9
Interne politikområder	100	162	268	229	759	50
Eksterne politikområder	81	136	77	99	393	38
Administration	9	5	2	9	25	4

I alt	464	614	734	678	2 491	151
-------	-----	-----	-----	-----	-------	-----

5. VIRKNINGEN AF FINANSIELLE KORREKTIONER OG INDDRIVELSER FOR EU-BUDGETTET OG DE NATIONALE BUDGETTER

5.1. Virkning for EU-budgettet

Typen af budgetgennemførelse og politikområdet har indflydelse på, hvordan EU-budgettet påvirkes af de forskellige korrektionsmekanismer, men under alle omstændigheder sikrer korrektionsmekanismerne, at EU-budgettet kun finansierer retmæssige og støtteberettigede udgifter. I nogle tilfælde, navnlig under den fælles landbrugspolitik, fører de korrigerende foranstaltninger til, at tidligere udbetalte beløb tilbagebetales til EU-budgettet. På andre politikområder fører mange finansielle korrektioner imidlertid ikke til tilbagebetalinger til EU-budgettet, fordi de korrigerede beløb i overensstemmelse med lovgivningen kan genanvendes til at finansiere andre støtteberettigede projekter¹³.

Tabel 6.1: Virkningen af finansielle korrektioner og inddrivelses for EU-budgettet

Politikområde	Samlet beløb gennemført i 2012 (mio. EUR)	Udelukkelse af udgifter afholdt i strid med lovgivningen (ja/nej)	Tilbagebetaling til EU-budgettet
Landbrug:			
Finansielle korrektioner under EGFL	610	Ja	Ja
Inddrivelses under EGFL	161	Ja	Ja
Finansielle korrektioner inden for udvikling af landdistrikter	59	Ja	Ja
Inddrivelses i forbindelse med udvikling af landdistrikter	166	Ja	Nej*
Samhørigheds-politikken			
Finansielle korrektioner gennemført ved tilbageføringer	738	Ja	Nej*
Finansielle korrektioner gennemført ved inddrivelses	49	Ja	Ja
Finansielle korrektioner	2 284	Ja	Nej*

¹³ For gennemførelsesmekanismen for finansielle korrektioner inden for samhørighedspolitikken, se f.eks. forklaringerne i det ledsagende SWD, afsnit **4.2.1**.

gennemført ved frigørelse/fradrag ved afslutning			
Inddrivelses	14	Ja	Ja
Andre politikområder			
Finansielle korrektioner gennemført ved frigørelse/fradrag ved afslutning	1	Ja	Nej*
Finansielle korrektioner gennemført ved inddrivelses	0	Ja	Ja
Inddrivelses	337	Ja	Ja
I ALT	4 419		

* I henhold til den nuværende retlige ramme kan finansielle korrektioner kun føre til nedskæring i udgifter/finansieringsrammen:

- såfremt medlemsstaterne ikke er i stand til at fremlægge tilstrækkelige støtteberettigede udgifter
- efter afslutning af programmer, hvor det ikke længere er muligt at erstatte udgifter
- i tilfælde af uenighed med Kommissionen.

5.2. Virkning for de nationale budgetter

6.2.1 Indledning

Under delt forvaltning indvirker alle finansielle korrektioner og inddrivelses på de nationale budgetter, uanset hvordan de gennemføres. Det skal understreges, at selv om der ikke foretages nogen tilbagebetaling til EU-budgettet, er virkningen af finansielle korrektioner altid negativ på medlemsstatsplan. For ikke at miste EU-finansiering skal medlemsstaten erstatte ikkestøtteberettigede udgifter med støtteberettigede transaktioner. Det betyder, at medlemsstaten med sine egne midler (fra det nationale budget) bærer de finansielle konsekvenser af tabet af EU-medfinansiering af udgifter, der betragtes som støtteberettigede, medmindre den inddriver beløbene fra de enkelte støttemodtagere. Dette er ikke altid muligt, f.eks. i tilfælde af faste korrektioner på programplan (på grund af mangler hos den nationale administration, der forvalter programmet), der ikke er knyttet til individuelle uregelmæssigheder på projektplan. Disse faste korrektioner beskytter dog ikke EU-budgettet i tilstrækkelig grad.

Virkingen af disse finansielle korrektioner for indeværende år (2012) og kumulativt (pr. medlemsstat på landbrugsområdet (EGFL) og for programmeringsperioden 2000-2006 for EFRU og ESF) er vist nedenfor.

6.2.2 Finansielle korrektioner, der er gennemført for hver medlemsstat i 2012

Nedenstående tabel viser en fordeling af de finansielle korrektioner, der er gennemført pr. medlemsstat for de forskellige områder, som er omfattet af delt forvaltning:

Tabel 6.2.2: Finansielle korrektioner under delt forvaltning, som er gennemført pr. medlemsstat i 2012

(mio. EUR)

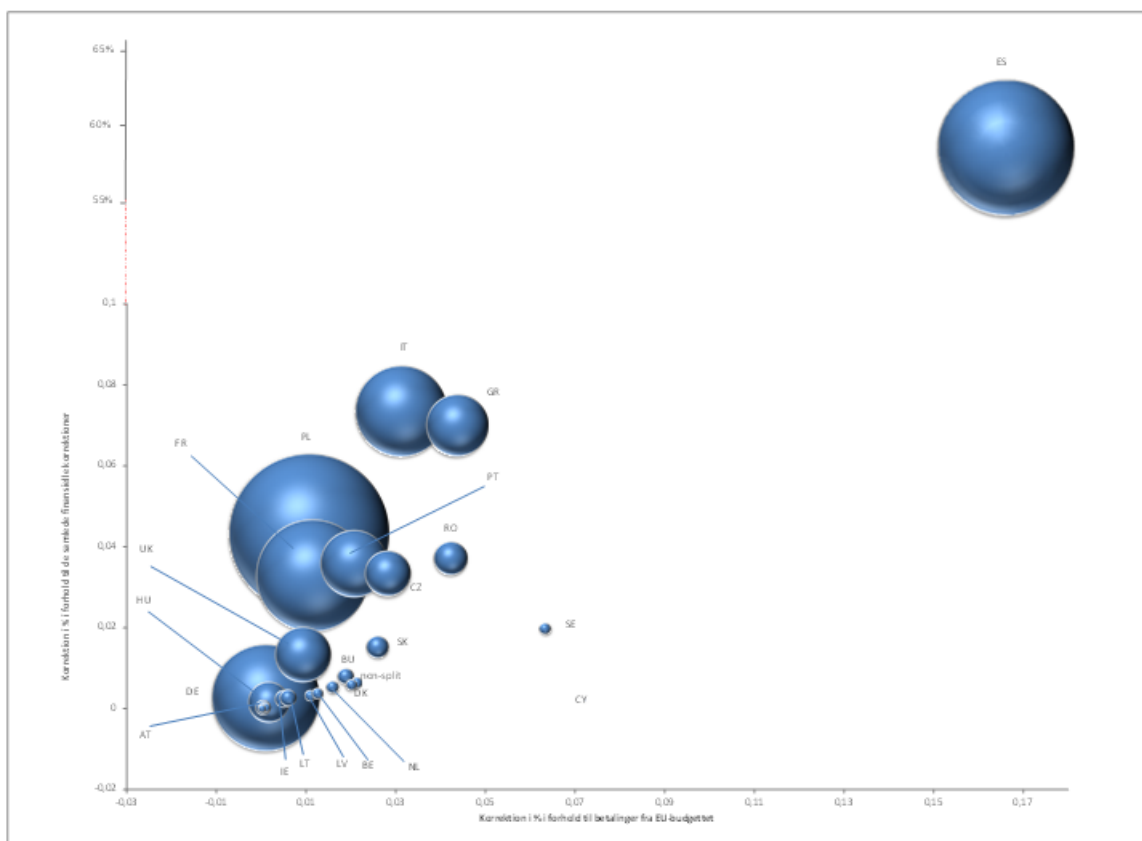
Medlemsstat	Beta- linger mod- taget fra EU- budget- tet	Finansielle korrektioner							I procent sammen- lignet med betalinger modtaget fra EU- budgettet	I procent sammen- lignet med det samlede beløb for finansielle korrek- tioner
		EGF L	Udvikling af land- distrikter	EFRU	Samhø- righeds- fonden	ES F	And- et	I alt 2012		
Belgien	1 114	0	3	0	-	11	0	14	1,3 %	0,4 %
Bulgarien	1 590	15	7	0	6	1	-	30	1,9 %	0,8 %
Den Tjekkiske Republik	4 433	0	-	116	8	-	0	125	2,8 %	3,3 %
Danmark	1 101	22	-	0	-	-	-	22	2,0 %	0,6 %
Tyskland	10 358	(16)	3	23	-	0	0	10	0,1 %	0,3 %
Estland	915	0	1	0	0	0	-	1	0,1 %	0,0 %
Irland	1 750	(1)	10	-	-	-	-	9	0,5 %	0,2 %
Grækenland	6 022	85	5	0	13	159	0	262	4,4 %	7,0 %
Spanien	12 967	47	2	1 952	81	84	7	2 172	16,8 %	58,0 %
Frankrig	10 868	64	1	20	-	37	2	123	1,1 %	3,3 %
Italien	8 835	209	0	57	-	3	7	275	3,1 %	7,3 %
Cypern	111	8	0	-	-	-	0	8	7,2 %	0,2 %
Letland	1 128	-	-	1	1	9	0	12	1,1 %	0,3 %
Litauen	1 644	3	4	3	1	0	0	10	0,6 %	0,3 %
Luxembourg	52	0	-	0	-	-	-	0	0,0 %	0,0 %
Ungarn	3 973	6	0	0	-	-	0	6	0,2 %	0,2 %
Malta	101	0	-	-	-	-	-	0	0,0 %	0,0 %
Nederlandene	1 247	17	2	0	-	-	0	20	1,6 %	0,5 %
Østrig	1 513	1	-	-	-	-	0	1	0,1 %	0,0 %
Polen	15 417	12	2	45	79	23	0	162	1,1 %	4,3 %
Portugal	6 526	15	1	117	0	-	0	134	2,1 %	3,6 %
Rumænien	3 290	24	12	22	-	81	-	139	4,2 %	3,7 %
Slovenien	836	0	0	-	-	-	0	0	0,0 %	0,0 %
Slovakiet	2 190	0	-	29	17	11	-	57	2,6 %	1,5 %
Finland	1 107	1	0	0	-	-	0	1	0,1 %	0,0 %
Sverige	1 166	72	2	0	-	0	-	74	6,3 %	2,0 %
Det Forenede Kongerige	5 384	27	4	4	-	12	2	50	0,9 %	1,3 %
Ikke fordelt	1 140	-	-	24	-	-	-	24	-	-
I ALT	106 777	610	59	2 416	207	430	19	3 742	3,5 %	100 %

Nedenstående graf tager hensyn til såvel hver medlemsstats absolutte "bidrag" til de samlede finansielle korrektioner som den relative vægt af de finansielle korrektioner for hver medlemsstat sammenlignet med de betalinger, der er modtaget fra EU-budgettet.

I 2012 ligger procenterne for 11 medlemsstater samlet set under 1 %, og procenterne for yderligere 11 medlemsstater ligger mellem 1 % og gennemsnittet på 3,5 % – i alt

bidrager disse 22 medlemsstater til 29 % af de samlede korrektioner. Endelig ligger procenterne for 5 medlemsstater over gennemsnittet og over 4,2 % i alle tilfælde og bidrager til 71 % af de finansielle korrektioner, der blev gennemført i 2012. Spanien er med en procent på 16,8 % klart den mest iøjnefaldende medlemsstat på grund af særlige og komplekse korrektioner, der blev gennemført i 2012 i forbindelse med afslutningen af programmeringsperioden 2000-2006.

Graf 6.2.2: Medlemsstaternes andel af de finansielle korrektioner, der er gennemført, sammenlignet med de betalinger, der er modtaget fra EU-budgettet i 2012*

* "Boblens" størrelse er afpasset efter de modtagne EU-midler.

Der gøres opmærksom på, at ovenstående data kun vedrører ét år, nemlig 2012. Størrelsen af såvel det samlede korrektionsbeløb som fordelingen på medlemsstater kan ændre sig betydeligt afhængigt af året. Derfor skal en meningsfuld vurdering af tilsyns- og kontrolsystemernes korrektionskapacitet baseres på et flerårigt perspektiv (se også afsnit 5 ovenfor). Derfor gives der nedenfor oplysninger om de kumulative finansielle korrektioner pr. medlemsstat for landbrug (siden den første regnskabsafslutningsafgørelse i 1999) og for EFRU- og ESF-programmerne for 2000-2006, der befinder sig i den afsluttende fase.

6.2.3 Landbrug (EGFL): finansielle korrektioner i forbindelse med regnskabsafslutning

Med hensyn til **landbrug (EGFL)** beløber de finansielle korrektioner, som Kommissionen har pålagt siden den første regnskabsafslutningsafgørelse i 1999, sig til i alt 8 286 mio. EUR. Når beløbene er vedtaget af Kommissionen, anvendes de automatisk. Det skal bemærkes, at gennemførelsesdatoen i nogle få tilfælde blev udsat i 18 måneder, og nogle af de beløb, som der er truffet afgørelse om, tilbagetales også i tre årlige rater. Dette er navnlig tilfældet for medlemsstater, der modtager finansiell bistand i overensstemmelse med EFSF-rammeaftalen, som blev undertegnet den 7. juni 2010.

Nedenstående tabel viser en fordeling af de finansielle korrektioner, som de pågældende medlemsstater betaler tilbage til EU-budgettet. Fra år til år er de samlede finansielle korrektioner forholdsvist stabile og udviser endog en positiv tendens i perioden både i absolutte tal og i procent af udgifterne.

Tabel 6.2.3: Kumulative finansielle korrektioner, som der er truffet afgørelse om i forbindelse med EGFL-regnskabsafslutningen fra den første afgørelse i 1999 til udgangen af 2012: Fordeling på medlemsstater

(mio. EUR)

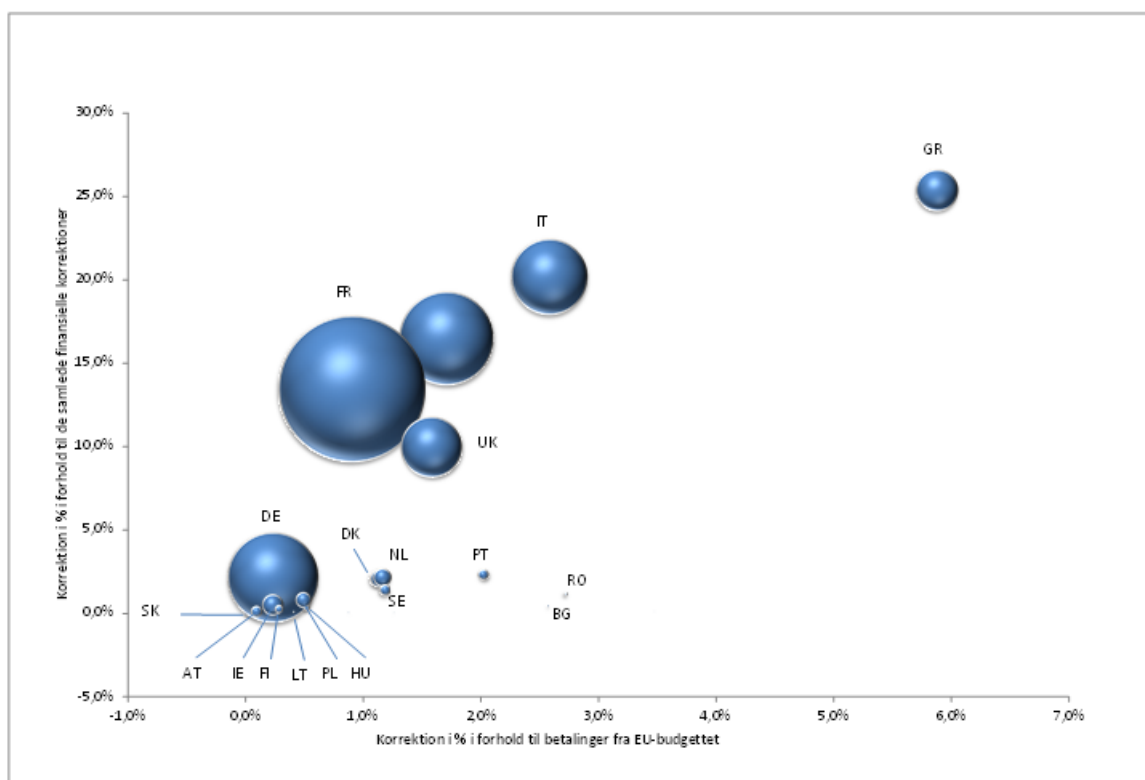
Medlemsstat	Betalinger modtaget fra EU-budgettet	Kumulerede finansielle korrektioner ved udgangen af 2012	I procent sammenlignet med betalinger modtaget fra EU-budgettet	I procent sammenlignet med det samlede beløb for finansielle korrektioner
Belgien	11 018	34	0,3 %	0,4 %
Bulgarien	1 441	37	2,6 %	0,4 %
Den Tjekkiske Republik	3 904	1	0,0 %	0,0 %
Danmark	15 414	173	1,1 %	2,1 %
Tyskland	76 997	178	0,2 %	2,1 %
Estland	428	0	0,0 %	0,0 %
Irland	18 225	42	0,2 %	0,5 %
Grækenland	35 793	2 102	5,9 %	25,4 %
Spanien	79 733	1 366	1,7 %	16,5 %
Frankrig	124 663	1 115	0,9 %	13,5 %
Italien	64 791	1 672	2,6 %	20,2 %
Cypern	287	10	3,5 %	0,1 %
Letland	601	0	0,0 %	0,0 %
Litauen	1 732	7	0,4 %	0,1 %
Luxembourg	399	5	1,3 %	0,1 %
Ungarn	6 007	31	0,5 %	0,4 %
Malta	22	0	0,0 %	0,0 %
Nederlandene	15 549	179	1,2 %	2,2 %
Østrig	9 731	9	0,1 %	0,1 %
Polen	13 569	67	0,5 %	0,8 %
Portugal	9 511	193	2,0 %	2,3 %
Rumænien	3 573	97	2,7 %	1,2 %
Slovenien	568	5	0,9 %	0,1 %
Slovakiet	1 714	0	0,0 %	0,0 %
Finland	7 376	21	0,3 %	0,3 %
Sverige	9 847	116	1,2 %	1,4 %
Det Forenede	51 953	826	1,6 %	10,0 %

Kongerige				
I alt	564 847	8 286	1,5 %	100 %

Følgende graf tager hensyn til såvel hver medlemsstats absolutte "bidrag" til de samlede finansielle korrektioner som den relative vægt af de finansielle korrektioner for hver medlemsstat sammenlignet med de betalinger, der er modtaget fra EU-budgettet.

Korrektionsprocenterne for 15 medlemsstater ligger samlet set under 1 % – korrektionerne for disse 15 medlemsstater bidrager til 18 % af de samlede korrektioner. Procenterne for yderligere 4 medlemsstater ligger mellem 1 % og gennemsnittet på 1,5 % og udgør 6 % af de samlede korrektioner. Endelig ligger korrektionsprocenten for 8 medlemsstater over gennemsnittet på 1,5 % og bidrager til 76 % af det samlede korrektionsbeløb.

Graf 6.2.3: Medlemsstaternes andel af de kumulative finansielle korrektioner i forbindelse med EGFL-regnskabsafslutningen fra den første afgørelse i 1999 til udgangen af 2012 sammenlignet med de betalinger, der er modtaget fra EU-budgettet*

* "Boblens" størrelse er afpasset efter de modtagne EU-midler.

6.2.4 Samhørighedspolitikken: Afslutning af programmeringsperioden 2000-2006

Da 2000-2006-perioden for samhørighedspolitikken nærmer sig sin afslutning, kan de samlede resultater af de korrigerende foranstaltninger og de samlede midler, der er brugt, sammenlignes, hvilket gør det muligt at få et mere fuldstændigt billede af virkningen af korrektionsmekanismerne, såsom det fremgår af en nylig rapport fra Kommissionens

tjenestegrene¹⁴. For EFRU- og ESF-midlerne ved udgangen af 2012 var den kombinerede finansielle korrektionsprocent, der udelukkende er baseret på Kommissionens tilsyn, 4 % af tildelingerne (196,9 mia. EUR). Dette svarer til finansielle korrektioner på næsten 8 mia. EUR ved udgangen af 2012.

Afslutningsprocessen har spillet en vigtig rolle ved at sikre, at restriktionerne er tilstrækkeligt dækket for begge fondes vedkommende, da de finansielle korrektioner, som Kommissionen pålagde i afslutningsstadiet, rundt regnet udgør en tredjedel af samtlige finansielle korrektioner, som Kommissionen har pålagt.

Heri indgår beløbene for de korrektioner, der fortsat løber ved udgangen af 2012, svarende til 0,9 % af tildelingerne (1,7 mia. EUR), og som er medtaget i de afslutnings skrivelser, der formelt er blevet sendt til medlemsstaternes myndigheder, men som endnu ikke er blevet accepteret af medlemsstaterne^{15 16}.

Tabel 6.2.4: EFRU og ESF – Programmeringsperioden 2000-2006: Finansielle korrektioner, der er besluttet/bekræftet, og som fortsat løber pr. 31.12.2012 – Fordeling på medlemsstater

(mio. EUR)

Medlemsstat	Bidragsbeløb for EFRU+ESF	Besluttede/bekræftede finansielle korrektioner	Løbende finansielle korrektioner (afslutnings-skrivelser sendt)	Samlede finansielle korrektioner pålagt for 2000-2006	Procentdel af finansielle korrektioner i relation til EFRU- og ESF-bidrag	Andel af pålagte finansielle korrektioner sammenlignet med det samlede antal finansielle korrektioner
Belgien	1 945	12	2	14	0,7 %	0,2 %
Den Tjekkiske Republik	1 456	5	10	15	1,0 %	0,2 %
Danmark	570	0	-	0	0,1 %	0,0 %
Tyskland	26 960	36	88	124	0,5 %	1,6 %
Estland	305	1	-	1	0,4 %	0,0 %
Irland	3 067	21	160	181	5,9 %	2,3 %
Grækenland	20 211	1 154	81	1 235	6,1 %	15,5 %
Spanien	40 686	2 921	368	3 289	8,1 %	41,3 %
Frankrig	14 825	309	33	342	2,3 %	4,3 %

¹⁴ Rapport om finansielle korrektioner foretaget for EFRU og ESF i 2000-2006-programmerne, se ARES(2013)689652 af 12.4.2013, der er sendt til Budgetkontroludvalget (CONT), og ARES(2013)1041808 af 14.5.2013, der er sendt til Revisionsretten.

¹⁵ Disse anslåede finansielle korrektionsprocenter omfatter hverken yderligere potentielle EFRU-korrektioner i forbindelse med uafsluttede projekter eller yderligere korrektioner, der kan blive resultatet af den endelige afslutningsproces. Inden for rammerne af ESF var der ved udgangen af 2012 fortsat 61 programmer, der skulle afsluttes, og hvor der kunne identificeres potentielle finansielle korrektioner.

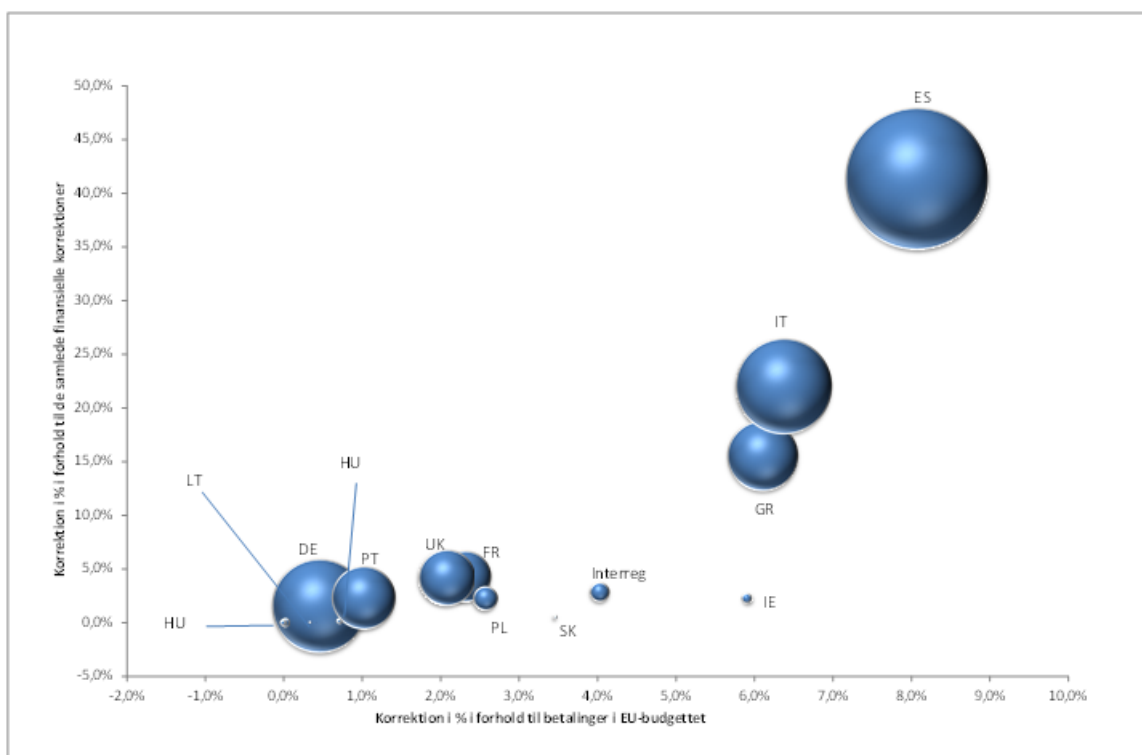
¹⁶ Et forsigtigt skøn fra Kommissionens tjenestegrene over yderligere korrektioner, der er foretaget af medlemsstaterne selv og indberettet til Kommissionen indtil marts 2010, er på 0,96 mia. EUR for EFRU og 0,32 mia. EUR for ESF, hvilket henholdsvis svarer til mindst 0,7 % og 0,5 % af tildelingerne. Dette betyder, at den samlede korrektionsprocent ved udgangen af 2012 for perioden 2000-2006 er på mindst 5,6 % for de tildelinger, der er besluttet for EFRU, og på 2,9 % for ESF (se rapporten om finansielle korrektioner foretaget for EFRU og ESF i programmerne for 2000-2006, som blev sendt til Europa-Parlamentets Budgetkontroludvalg ("forpligtelser") den 12.4.2013, ARES(2013)689652, s. 12-18).

Italien	27 501	1 011	740	1 751	6,4 %	22,0 %
Cypern	53	0	-	-	0,0 %	0,0 %
Letland	518	4	-	4	0,8 %	0,1 %
Litauen	773	3	-	3	0,3 %	0,0 %
Luxembourg	71	2	-	2	2,6 %	0,0 %
Ungarn	1 695	12	-	12	0,7 %	0,2 %
Malta	57	-	-	-	0,0 %	0,0 %
Nederlandene	2 702	0	-	0	0,0 %	0,0 %
Østrig	1 647	0	-	0	0,0 %	0,0 %
Polen	7 032	180	-	180	2,6 %	2,3 %
Portugal	18 178	181	3	184	1,0 %	2,3 %
Slovenien	215	2	-	2	0,9 %	0,0 %
Slovakiet	1 245	43	-	43	3,4 %	0,5 %
Finland	1 789	0	-	0	0,0 %	0,0 %
Sverige	1 634	12	0	12	0,7 %	0,1 %
Det Forenede Kongerige	16 129	293	40	333	2,1 %	4,2 %
Interreg	5 645	25	202	227	4,0 %	2,9 %
I alt	196 911	6 229	1 726	7 955	4,0 %	100 %

Følgende graf tager hensyn til såvel hver medlemsstats absolutte "bidrag" til de samlede finansielle korrektioner som den relative vægt af de finansielle korrektioner for hver medlemsstat sammenlignet med de betalinger, der er modtaget fra EU-budgettet.

Korrektionsprocenterne for 15 medlemsstater er samlet set lig med eller under 1 % – korrektionerne for disse 15 medlemsstater bidrager til kun 2 % af de samlede korrektioner. Procenterne for yderligere 5 medlemsstater plus Interreg ligger mellem 1 % og gennemsnittet på 4 % og udgør 14 % af de samlede korrektioner. Endelig ligger korrektionsprocenten for 5 medlemsstater over gennemsnittet på 4 % og bidrager til 84 % af det samlede korrektionsbeløb.

*Graf 6.2.4: Medlemsstaternes andel af de kumulative finansielle korrektioner, der er besluttet/bekræftet, og som fortsat løber (pr. 31.12.2012) for EFRU- og ESF-programmeringsperioden 2000-2006**

* "Boblens" størrelse er afpasset efter de modtagne EU-midler.

5.3. Yderligere følger af finansielle korrektioner

Det understreges, at de indberettede beløb i ovenstående afsnit ikke afspejler det samlede beløb for finansielle korrektioner, som medlemsstaterne har accepteret som følge af Kommissionens tilsynsrolle. Afhjælpende handlingsplaner kan have en forebyggende virkning for udgifter, som modtagerne allerede har afholdt, og som er registreret på nationalt plan i den attesterende myndigheds regnskab, men som endnu ikke er anmeldt til Kommissionen. For sådanne udgifter anvender den attesterende myndighed (under samhørighedspolitikken) den finansielle korrektion, som Kommissionen har anmodet om inden anmeldelsen af udgifterne. Navnlig i tilfælde af ekstrapolerede eller faste korrektioner, hvor der er svagheder i forvaltnings- og kontrolsystemer, som omfatter et stort antal projekter, kan der være tale om betydelige beløb.

Forebyggende virkning af finansielle korrektioner under samhørighedspolitikken

Som følge af Kommissionens handlingsplan og afbrydelser ved udgangen af 2012 accepterede Den Tjekkiske Republik en anmodning fra Kommissionen om en korrektion på ca. 450 mio. EUR, der omfattede to EFRU-programmer. Kommissionen kunne formelt kun anføre 108 mio. EUR som tilbagetrækninger fra tidligere attesterede udgifter; de resterende korrektioner figurerer ikke i Kommissionens officielle angivelse, da et beløb på 151,4 mio. EUR ikke indgik i attesteringen fra oktober 2012, og et yderligere beløb på ca. 189 mio. EUR vil blive fratrukket af den attesterende myndighed inden attesteringen af yderligere anmeldelser til Kommissionen i 2013. En tilsvarende forebyggende virkning, der ikke er afspejlet i den officielle indberetning af finansielle korrektioner, vedrører et slovakisk program under EFRU/Samhørighedsfonden, hvor Kommissionen betragtede et fradrag på 7,3 % i alle udgifter, der er attesteret eller vil

blive attesteret fremover for hundreder af kontrakter, som nødvendigt for at beskytte EU-budgettet på korrekt vis, og det gennemføres nu af medlemsstaten.

Et andet tilfælde vedrører en fast korrektion under ESF for Rumænien: Kommissionen afdækkede alvorlige problemer i et rumænsk operationelt program i løbet af 2012. Kommissionen og de rumænske myndigheder nåede til enighed om en fast korrektion på 25 % for alle udgifter, som var afholdt pr. ultimo 2012, plus yderligere udgiftsanmeldelser med de samme uregelmæssigheder, som Kommissionen havde afdækket. Som følge heraf foretog Rumænien en yderligere udgiftsanmeldelse (på over 25 % af alle tidligere anmeldte udgifter), på grundlag af hvilken Kommissionen betalte et meget lille beløb til Rumænien i december 2012 efter modregning af den aftalte finansielle korrektion. Virkningen af den finansielle korrektion er, at udgifter, som er afholdt i strid med lovgivningen, ikke indgår i Unionens udgifter.

Denne forebyggende virkning af Kommissionens tilsynsrolle er ikke afspejlet i den officielle rapportering, selv om den fører til øget beskyttelse af EU-budgettet. F.eks. kan **advarsler udsendt af generaldirektoraterne**, når der konstateres systemmangler, inden en betalingsanmodning fremsendes til Kommissionen, have den samme forebyggende virkning for beskyttelsen af EU-budgettet, men i dette tilfælde rapporterer Europa-Parlamentet/medlemsstaten heller ikke om nogen finansiell korrektion.

Inddrivelse fra støttemodtagere kan også være resultatet af revisioner og finansielle korrektioner foretaget af Kommissionens tjenestegrene. Når en medlemsstat inddriver uregelmæssige beløb fra landbrugere, inden Kommissionen træffer afgørelse om den finansielle korrektion, tilbagebetales disse beløb til EU-budgettet og fratrækkes i den finansielle korrektion. Beløb, som er inddrevet fra støttemodtagere efter gennemførelsen af den finansielle korrektion, skal ikke tilbagebetales til EU-budgettet. Dette system tilskynder medlemsstaterne til at bestræbe sig på reelt at inddrive uregelmæssige betalinger.

Inddrivelse i relation til finansielle korrektioner på landbrugsområdet

I Italien udgjorde den beregnede risiko for EU-budgettet i regnskabsåret 2008 som følge af svagheder i markidentifikationssystemet 29,6 mio. EUR. På grund af beløb, som de italienske myndigheder havde inddrevet som følge af en opdatering af deres markidentifikationssystem (23 mio. EUR), endte den finansielle korrektion dog med at blive på 6,6 mio. EUR.

I Irland udgjorde den beregnede finansielle risiko som følge af svagheder i markidentifikationssystemet 5 mio. EUR for udgiftsanmeldelsesårene 2005-2007. Under hensyntagen til beløb, som var blevet inddrevet fra landbrugerne, endte den finansielle korrektion dog med at blive på 0,02 mio. EUR.

En tilsvarende situation opstod i Østrig, hvor den samlede beregnede risiko for udgiftsanmeldelsesårene 2006, 2007 og 2008 udgjorde 6,9 mio. EUR. Også i dette tilfælde inddrev de østrigske myndigheder 3,3 mio. EUR fra landbrugere som følge af en opdatering af deres markidentifikationssystem og krydskontrol med tilbagevirkende kraft. Den endelige finansielle korrektion beløb sig til 3,6 mio. EUR.

Endvidere kan Kommissionen, hvis den finder, at den tid, det tager en medlemsstat at inddrive beløb fra en slutmodtager, er for lang, indlede **traktatkrænkelserprocedurer mod den pågældende medlemsstat**, hvilket den også gør. Dette kommer naturligvis oven i den beskyttelse, som EU-budgettet eventuelt allerede nyder gennem den oprindelige finansielle korrektion. Inden for den fælles landbrugspolitik findes der også en særlig mekanisme, hvorefter 50 % af de uretmæssige betalinger, som medlemsstaterne ikke har inddrevet fra modtagerne inden fire år (eller otte år i tilfælde af retssager), automatisk kræves fra deres nationale budgetter. Dette giver de nationale myndigheder et stærkt incitament til at afslutte inddrivelsesprocedurerne rettidigt. Endvidere kan Kommissionen kræve hele det beløb, der mangler at blive inddrevet (og ikke kun 50 %), hvis den finder, at medlemsstaternes myndigheder har udvist uagtsomhed i forvaltningen af inddrivelsesproceduren i særlige individuelle tilfælde.

Traktatkrænkelserprocedure som følge af finansielle korrektioner

I 2013 opfordrede Kommissionen via en åbningsskrivelse Italien til at træffe foranstaltninger til at afhjælpe manglerne i gennemførelsen af EU-lovgivningen om opkrævning af en overskudsafgift på mælk og andre mejeriprodukter hos mælkeproducenter, der har bidraget til overskridelserne af de nationale kvoter, og navnlig til effektivt at inddrive den skyldige afgift fra disse afgiftspligtige producenter.

Undladelse af at sikre den effektive inddrivelse undergraver muligheden for, at dette system kan opfylde sine mål om stabilisering af markedet, og skaber også konkurrencefordrejninger blandt andre europæiske og italienske producenter, der har fulgt produktionsbegrænsningssystemet eller regelmæssigt betalt den skyldige overskudsafgift, der forfalder i tilfælde af overskridelse. Den samlede afgift, der endnu mangler at blive inddrevet, beløber sig til mindst 1,4 mia. EUR og skal udredes af det italienske budget.

Kommissionen har allerede pålagt finansielle korrektioner på 750 mio. EUR i relation til dette problem. Endvidere rejste den i sin omfattende korrespondance med de italienske myndigheder spørgsmålet om Italiens manglende evne til at overholde forpligtelsen til at træffe alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de pågældende producenter betaler overskudsafgiften rettidigt. Italien traf tydeligvis ikke de relevante foranstaltninger til effektivt at inddrive den skyldige afgift fra disse afgiftspligtige producenter til trods for gentagne anmodninger fra Kommissionen. Kommissionen har derfor besluttet at indlede traktatkrænkelserproceduren i henhold til artikel 258 i TEUF.

6. DE FINANSIELLE KORREKTIONERS OG INDDRIVELSERS ROLLE I TILFÆLDE AF VEDVARENDE HØJE FEJLPROCENTER

I Europa-Parlamentets beslutning af 3. juli 2013 om den integrerede struktur for intern kontrol¹⁷ blev Kommissionen opfordret til strengt at anvende artikel 32, stk. 5, i finansforordningen, hvori det hedder som følger:

Artikel 32 – Intern kontrol med budgetgennemførelsen

...

5. Hvis omfanget af fejl under gennemførelsen af programmet vedvarende er højt, skal Kommissionen udpege svaghederne i kontrolsystemerne, analysere omkostninger og fordele ved mulige korrigerende foranstaltninger og tage eller foreslå passende skridt i form af f.eks. forenkling af de gældende bestemmelser, forbedring af kontrolsystemer og ændring af programmets eller leveringssystemernes udformning.

Kommissionen skal gennemføre denne bestemmelse i finansforordningen på den mest økonomiske måde under hensyn til de disponible midler, navnlig i en periode med personalenedskæringer.

Der er dog opstået problemer i lovgivningsproceduren for perioden 2014-2020, som kunne påvirke den foreslåede forenkling. De resterende risici, der skyldes alt for komplekse regler, komplicerer forebyggelsen af fejl og fører derfor til høje kontrolomkostninger. Derfor er Kommissionen af den opfattelse, at gennemførelsen af dette nye krav, der er fastsat i artikel 32, stk. 5, navnlig under ordningen med delt forvaltning ikke kan begrænses til foranstaltninger, som kun fokuserer på at afdække fejl hos slutmodtagerne.

Finansielle korrektioner og inddrivelser på medlemsstatsplan, som gennemføres i de flerårige programmets levetid, vil altid være en vigtig faktor, der skal tages i betragtning, såvel som de fortsatte bestræbelser på at forenkle reglerne og ændre og styrke systemerne.

¹⁷ Ref. P7_TA(2013)0319.

7. KORRIGERENDE FORANSTALTNINGER TRUFFET AF MEDLEMSSTATERNE PÅ EGET INITIATIV INDEN FOR RAMMERNE AF SAMHØRIGHEDSPOLITIKKEN

Under delt forvaltning er det medlemsstaternes primære forpligtelse at forebygge og afsløre uregelmæssigheder og dermed foretage finansielle korrektioner og inddrive uretmæssige beløb fra støttemodtagerne. De udfører således forvaltningsverificeringer, kontroller og revisioner i første instans ud over dem, der udføres af Kommissionen, og som er præciseret ovenfor. I henhold til bestemmelserne for den nuværende programmeringsperiode skal medlemsstaterne årligt aflægge rapport om korrektioner hidrørende fra alle udførte kontroller. Et sådant krav blev også indført for perioden 2007-2013, og Kommissionen udfører risikobaserede revisioner for at afprøve pålideligheden af disse tal med henblik på sin revisionsproces.

De kumulative korrektioner, der er gennemført indtil udgangen af 2012 som følge af kontroller foretaget af medlemsstaterne inden for rammerne af samhørighedspolitikken for programmeringsperiode 2007-2012, er anført nedenfor. Disse beløb kommer oveni og vedrører ikke de korrektioner, som Kommissionen kumulativt har rapporteret om i det foregående.

Tabel 8: Kumulative korrektioner ved udgangen af 2012, der er indberettet af medlemsstaterne inden for rammerne af samhørighedspolitikken for perioden 2007-2013

(mio. EUR)

Medlemsstat	EFRU/Sa mhørighed sfonden	ESF	EFF	I alt 2012
Belgien	3	11	-	14
Bulgarien	13	2	0	15
Den Tjekkiske Republik	191	37	-	228
Danmark	0	0	0	0
Tyskland	290	49	1	340
Estland	4	0	0	4
Irland	0	5	0	5
Grækenland	63	-	0	63
Spanien	204	39	9	252
Frankrig	42	37	0	79
Italien	141	27	0	168
Cypern	0	0	0	1
Letland	10	-	0	10
Litauen	6	0	0	6
Luxembourg	-	0	-	0
Ungarn	26	-	0	26
Malta	1	0	-	1
Nederlandene	1	2	0	3
Østrig	4	1	0	5
Polen	204	-	0	204
Portugal	46	28	1	75

Rumænien	43	-	0	43
Slovenien	5	5	-	10
Slovakiet	33	4	0	37
Finland	1	0	0	1
Sverige	2	1	1	4
Det Forenede Kongerige	38	13	1	52
Grænseoverskridende	8	-	-	8
GENNEMFØRT I ALT	1 377	261	14	1 652

8. ANDRE INDDRIVELSER

8.1. Inddrivelse af forfinansieringsmidler

En anden vigtig kontrol, som Kommissionen foretager, og som ikke er omfattet af nogen af ovennævnte mekanismer, er inddrivelsen af uudnyttede (dvs. ikkeanvendte) forfinansieringsmidler. Når en støttemodtager ikke har udnyttet (anvendt) de forskud, der er modtaget fra EU, til støtteberettigede udgifter, udsteder Kommissionen en indtægtsordre med henblik på tilbagebetaling af midlerne til EU-budgettet. Denne procedure er et vigtigt led i EU's kontrolsystem til sikring af, at støttemodtageren ikke beholder et overskydende beløb uden relevant udgiftsbelæg, og bidrager dermed til at beskytte EU-budgettet. Beløbene er resultatet af Kommissionens udstedelse af en indtægtsordre og registreres som sådanne i regnskabssystemet. Ovennævnte inddrivelse af uudnyttede forfinansieringsmidler bør ikke forveksles med inddrevne uregelmæssige udgifter. Såfremt Kommissionens tjenestegrene afdækker og inddriver sådanne udgifter i forbindelse med udbetalte forfinansieringsmidler, medtages disse i de normale finansielle korrektions- eller inddrivelsesprocesser, som er beskrevet ovenfor.

Tabel 9.1: Inddrivelse af forfinansieringsmidler

(mio. EUR)

	2012
Landbrug:	
EGFL	0
Udvikling af landdistrikter	0
Samhørighedspolitikken:	
EFRU	38
Samhørighedsfonden	5
ESF	214
FIUF/EFF	0
EUGFL, Udviklingssektionen	5
Interne politikområder	207
Eksterne politikområder	104
Administration	2
Inddrevne forfinansieringsmidler i alt	575

8.2. Inddrivelser i forbindelse med egne indtægter

For at give et fuldstændigt billede af alle de redskaber, Kommissionen anvender for at beskytte EU-budgettet, er det også nødvendigt at se på de inddrivelser, der foretages på området egne indtægter. Egenindtægter er hovedelementet i EU's driftsindtægter, og derfor finansieres størstedelen af udgifterne hermed. Kommissionen foretager kontroller på stedet for at forvisse sig om, at de korrekte beløb sendes videre til EU-budgettet. Beløbene kan også revideres som led i Revisionsrettens årlige revisionsproces. I 2012 blev der inddrevet følgende beløb:

Tabel 9.2: Inddrivelser i forbindelse med egne indtægter

(mio. EUR)

	2012
Inddrevne beløb:	
- Hovedstol	133
- Renter	160
Inddrevet i alt	293